

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/70/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7514207410
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 01. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viktória Midová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2017:7514207410.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viktórie Midovej a sudcov JUDr. Alexandra Husivargu a JUDr. Moniky Koščovej v spore žalobcu: CD Consulting s.r.o., so sídlom v Prahe, Politických vězňů 1272/21, Nové Město, Česká republika, IČO: 26 429 705, zastúpeného Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, proti žalovanej : B. F., X.. XX.XX.XXXX, bytom v L. XXX, o zaplatenie 1.844 € s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Košice - okolie zo dňa 2.11.2015 č.k. 18C/221/2014-40

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Stranám sporu n e p r i z n á v a náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Košice - okolie (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo len „súd“) rozsudkom označeným v záhlaví zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal zaplatenia zmenkovej sumy 1.844 €, zmenkového úroku 0,25 % denne zo sumy 1.844 € od 2.9.2009 do zaplatenia, 6% ročného úroku zo sumy 1.844 € od 16.11.2009 do zaplatenia a trov konania. Žalobca uviedol, že ako indosatár je nadobúdateľom všetkých práv zo zmenky, ktorú vystavila žalovaná dňa 30.4.2009 na zmenkovú sumu 1.844 €.

2. Rozhodol tak o návrhu na uplatnenie pohľadávky v zmysle článku 4 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu (ďalej len „Nariadenie“), ktorým sa žalobca domáhal vyššie uvedených nárokov.

3. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že žalobca okrem okolností uvedených v žalobe, ktoré oprel jedine o predloženú zmenku, neuviedol žiadne ďalšie vecne dôležité skutočnosti pre posúdenie dôvodnosti svojho nároku a nepredložil žiadne iné dôkazy. Súd preto vyzval žalobcu vzorovým tlačivom „B“ - žiadosť o doplnenie alebo opravu návrhu, vydaným podľa čl. 4 bod 4 nariadenia dňa 11.12.2014, aby svoj návrh doplnil tak, že súd predloží zmluvu, na základe ktorej bola zmenka vystavená, ďalej splátkový kalendár a prehľad uhradených splátok žalovanej.

4. Žalobca na výzvu súdu reagoval podaním doručeným súdu dňa 14.1.2015 s odôvodnením, že poskytol súdu dostatočne jasné a primerané informácie o uplatnenej pohľadávke, ktorá je založená na zmenkových nárokoch vyplývajúcich z platnej zmenky, pričom žalobca predložil jej originál. Zmenkové informácie boli prenesené do návrhu na začatie konania, preto podľa žalobcu netreba nič opraviť alebo doplniť. Uviedol, že disponuje len indosovanou zmenkou a nemá k dispozícii iné primerané alebo presné údaje alebo listiny, ktoré by mohol predložiť súdu. Žiadne iné listinné dôkazy preto súdu prvej inštancie nepredložil.

5. Za takejto situácie súd vychádzal z listinných dôkazov nachádzajúcich sa v spise, na základe ktorých mal preukázané, že žalovaná vystavila v prospech spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s.r.o. dňa 30.4.2009 v Košiciach zmenku na zmenkovú sumu 1.844 € so zmenkovým úrokom 0,25 % denne od 2.9.2009 do zaplatenia. Indosovaná zmenka je vistazmenkou opatrenou doložkou „na platenie predložiť v lehote 4 rokov od vystavenia“.

6. K skutočnosti, že žalobca predložil ako jediný dôkaz len originál zmenky odvolávajúc sa na to, že predmetné konanie je tzv. zmenkovým konaním, kde jediným dôkazom vo veci je predloženie originálu zmenky, súd prvej inštancie uviedol, že v posudzovanom prípade nejde o zmenkové konanie, ale o konanie vo veciach spotrebiteľských zmlúv, nakoľko súdu je z rozhodovacej činnosti známe, že spoločnosť POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35 807 598, so sídlom v Bratislave, Pribinova 25 poskytovala a poskytuje spotrebiteľské úvery a na základe toho vedie na súdoch na území Slovenskej republiky spotrebiteľské spory na vymáhanie pohľadávok z poskytnutých spotrebiteľských úverov, pričom na základe takto poskytnutých úverov vystavovala a prijímala zmenky, ktoré v tomto prípade mali zabezpečovaciu funkciu k takto poskytnutým úverom a to tak, aby si zabezpečil tento úver pred porušením platobnej disciplíny zo strany žalovaného. Predmetná zmenka bola vystavená dňa 30.4.2009 v Košiciach, a to za účinnosti zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, kde podľa jeho ust. § 4 ods. 6 bolo možné zmenkou zabezpečiť nároky zo spotrebiteľských úverov. Poukázal na novelu zákona o ochrane spotrebiteľa (§ 5a ods. 1 písm. b/), účinnú od 1.5.2014, ktorá neumožňuje, aby zmenka mala vo vzťahu k spotrebiteľským úverom už ani platobnú, ani zabezpečovaciu funkciu, preto predmetná zmenka mohla byť vystavená iba na zabezpečenie dlhu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, nie na platenie zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

7. Uviedol, že žalobca si v tomto konaní uplatnil predmetnú peňažnú pohľadávku podľa Nariadenia, preto súd prejednával vec podľa tohto Nariadenia a nie podľa zákona č. 191/1950 Sb. (zákon zmenkový a šekový), pretože žalobca vo veci nenavrhol vydať zmenkový platobný rozkaz.

8. Na základe uvedeného konštatoval, že súd podľa zásady kontradiktórnosti konania rozhoduje len na základe dôkazov predložených a označených stranami sporu a sám tak nemá pátrať po dôkazoch, ak ich strany sporu nepredložia, s prihliadnutím na to, že európske konanie s nízkou hodnotou sporu je postavené na písomnom styku strán sporu so súdom. Žalobca si neuplatnil v tomto konaní predmetnú pohľadávku zo zmluvy o úvere, ale iba zo zmenky, a len žalobca je v tomto konaní oprávnený uviesť rozhodujúce skutočnosti, na základe ktorých si uplatňuje svoje právo v súdnom konaní. Vzhľadom na to, že žalobca v konaní na základe výzvy súdu, ktorá bola riadne odoslaná podľa príslušného Nariadenia na tlačive B reagoval tak, že nepredložil súdu požadované listiny - zmluvu, na základe ktorej bola zmenka vystavená, ďalej splátkový kalendár a prehľad uhradených splátok žalovanej, súd tak v zmysle čl. 4 ods. 4 Nariadenia návrh v celom rozsahu zamietol z dôvodu, že zmenka ako taká nie je postačujúcim dôkazom na rozhodnutie podľa Nariadenia.

9. Žalobca nebol v konaní úspešný a žalovanému trov konania nevznikli resp. nepodal návrh na ich náhradu, preto súd účastníkom (stranám sporu) náhradu trov konania nepriznal.

10. Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca z dôvodov podľa ust. § 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p., § 205 ods. 2 písm. b/ O.s.p. a f/ O.s.p. Navrhol rozsudok zmeniť tak, že odvolací súd návrhu na uplatnenie pohľadávky v celom rozsahu vyhovie a prizná mu náhradu trov odvolacieho konania. Namietal, že súd prvej inštancie svoje rozhodnutie založil na čl. 4 ods. 4 Nariadenia s tým, že súd vyzval žalobcu na doplnenie návrhu o konkrétny právny titul, na základe ktorého bola zmenka vystavená a vyplnená s preukázaním prvotného právneho vzťahu medzi pôvodnými účastníkmi konania. S uvedeným postupom súdu prvej inštancie nesúhlasil, pretože mal za to, že nie je prípustné, aby súd vyzýval žalobcu na doplnenie či opravu návrhu, ktorá nie je pre prejednávanú vec relevantná a splnením tejto výzvy podmieňoval ďalší postup v konaní. Uviedol, že predložil súdu ako dôkaz o svojich nárokoch platnú zmenku, ktorú nadobudol na základe indosamentu. Žiadne iné informácie či dokumenty žalobca k zmenke nemá a v zmysle platného právneho poriadku ani nepotrebuje mať na to, aby mohol uplatňovať práva s týmto cenným papierom spojené. Požadovanie iných dokumentov je neprípustné a nezákonné. Podotkol taktiež, že skutočnosti o existencii iného vzťahu medzi pôvodným majiteľom zmenky a žalovanou vôbec netvrdil, teda nebol nositeľom dôkazného bremena. Súd v sporovom konaní môže svoje rozhodnutie zakladať len na takých tvrdeniach, ktoré sú produkované účastníkmi konania (stranami sporu) a nie na tvrdeniach, ktoré nie

sú výsledkom dokazovania. Súd ďalej ignoroval ust. § 17 zák. č. 191/1950 Sb., v zmysle ktorého žalovaný vo všeobecnosti nie je oprávnený vznášať tzv. kauzálne námietky voči majiteľovi zmenky, ktoré vyplývajú z jeho vzťahov s pôvodným majiteľom zmenky. Keďže tak nemôže urobiť sám žalovaný, tým menej tak môže urobiť súd. Pokiaľ aj žalovaný vznesie námietky, je na ňom, aby ich oprávnenosť preukázal. Dôkazné bremeno teda spočíva na žalovanej a nie je možné ho preniesť na žalobcu. Žalovaná mohla vzniesť námietky voči zmenke na základe článku 5 ods. 3 a ods. 6 Nariadenia, ak tak však neurobila, musia byť akékoľvek iné námietky odmietnuté vzhľadom na uplatnenie koncentračnej zásady v zmysle Nariadenia. Súd sám nemôže vznášať voči zmenke námietky za žalovanú. Súd z vlastnej iniciatívy žiadal vykonať dokazovanie, ktoré by preukázalo charakter žalovanej ako spotrebiteľa, pričom žalovaná sa tejto obrany žiadnym spôsobom nedomáhala, uplatnenú pohľadávku nerozporovala. Súd teda iniciatívne rozširoval okruh dokazovaných skutočností a preto neobjektívne podporil žalovanú v predmetnom konaní. Súd dospel k rozhodnutiu na základe aplikácie nesprávnych právnych predpisov, ako aj nesprávnej interpretácie príslušných právnych predpisov a práva Európskej únie. Napokon nesúhlasil so záverom súdu, že dohoda o vyplňacom práve blanko zmenky by mala predstavovať neprijateľnú zmluvnú podmienku pri poskytovaní spotrebných (správne spotrebiteľských - poznámka odvolacieho súdu) úverov. Samotný zákon o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z.z. pripúšťal, aby na zabezpečenie nárokov zo spotrebiteľského úveru bola vystavená zmenka. Limitovaná bola len výška zabezpečenia vo vzťahu k aktuálnej výške dlhu v čase jej vyplnenia. Zákon zároveň nelimitoval použitie iba istého druhu zmeniek, a teda prípustné sú akékoľvek zmenky, akékoľvek doložky a zároveň aj blanko zmenky s úpravou vyplnenia zmenky v dohode o vyplňovacom práve. Z uvedeného je zrejmé, že dohoda o vyplňovacom práve nemohla byť neplatná a nemohla byť neprijateľnou zmluvnou podmienkou ani v prostredí spotrebiteľských úverov, keďže právna úprava explicitne pripúšťala používanie blanko zmeniek.

11. Žalovaná ostala v odvolacom konaní nečinná.

12. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 Civilného sporového poriadku, účinného od 1.7.2016, ďalej len CSP) prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné, bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu danom ust. § 379 a § 380 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov (§ 205 ods. 2 písm. a/, b/, f/ O.s.p. v spojení s ust. § 470 ods. 2 prvej vety CSP, v CSP odvolacie dôvody podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b/, d/, h/) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť.

13. Rozsudok je vo výroku vecne správny, preto ho odvolací súd v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

14. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 24. januára 2017 o 12.20 hod. v pojednávacej miestnosti č. dv. 202, 2. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 17. januára 2017 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 219 ods. 1, 3 CSP.

15. Žalobca namieta odvolacie dôvody podľa ust. § 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p., podľa ust. § 205 ods. 2 písm. b/ a f/ O.s.p., t.j. v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p., konkrétne účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. V zmysle CSP ide o odvolacie dôvody podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b/, d/, h/, t.j. súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

16. Odvolací súd v prejednávanej veci dospel k záveru, že tieto odvolacie dôvody nie sú naplnené.

17. Z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie je zrejmé, že dôvodom zamietnutia žaloby je záver súdu o neunesení dôkazného bremena žalobcom. Tento záver súdu vychádza z výkladu ustanovení OSP, účinného v čase rozhodovania súdu, upravujúcich tzv. dôkaznú povinnosť účastníka konania (strany sporu).

18. Odvolací súd sa s týmto záverom súdu prvej inštancie v plnom rozsahu stotožňuje a v tomto smere poukazuje na dôvody napadnutého rozsudku, s ktorými sa stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

19. Strana sporu má nielen povinnosť tvrdenia, ale aj dôkaznú povinnosť, t.j. na preukázanie svojich tvrdení predložiť alebo označiť dôkazy. Nesplnenie tejto povinnosti má za následok rozhodnutie v jej neprospech. Strana sporu teda nesie procesnú zodpovednosť za nesplnenie dôkazného bremena a táto sa prejaví v podobe (nepriaznivého) rozhodnutia v jej neprospech (§ 101 ods. 1, § 120 ods. 1 O.s.p. účinného v čase rozhodovania súdu).

20. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia súdu a k odvolacím námietkam žalobcu odvolací súd uvádza:

21. Odvolací súd považuje v tomto konaní za nesporné, že na prejednávajúcu vec je potrebné aplikovať Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 z 11.7.2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu (ďalej len „Nariadenie“). Účastníci (strany sporu) sú aj v konaní podľa Nariadenia povinní prispieť k zisteniu skutkového stavu a súd má možnosť danú v článku 4 Nariadenia požiadať stranu sporu, aby predložila ďalšie informácie a dokumenty, teda aj listinné dôkazy, ktoré sú potrebné pre rozhodnutie vo veci. Preto ak žalobca predloží v konaní ako jediný listinný dôkaz prvopis zmenky, súd podľa čl. 4 bod 4 Nariadenia, ak sa domnieva, že informácie, ktoré poskytol žalobca nie sú dostatočne jasné alebo primerané a pokiaľ sa pohľadávka nezdá byť zjavne neopodstatnená alebo návrh neprípustný, môže žalobcovi uložiť doplniť informácie alebo dokumenty v lehote určenej súdom. Na tento účel vnútroštátny súd použije vzorové tlačivo „B“, ktoré je uvedené v prílohe II tohto Nariadenia. Podľa čl. 5 bod 1 Nariadenia európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu je síce písomné, avšak súd môže nariadiť ústne pojednávanie, ak to považuje za potrebné, alebo ak o to požiada niektorá zo strán.

22. Žalobca nenavrhol vydať zmenkový platobný rozkaz, preto v danej veci nielen možno, ale je aj nevyhnutne potrebným posudzovať kauzálny vzťah viažuci sa k spornej zmenke a žalobca, pokiaľ chce byť úspešným v spore, musí nielen tvrdiť, ale aj preukázať opodstatnenosť uplatneného nároku, pričom z dôvodu, že nie sú splnené podmienky pre rozhodnutie veci v rozkaznom konaní, jeho návrh súd prejednal v sporovom konaní, kde predložená zmenka je len jedným z listinných dôkazov osvedčujúcich, avšak pre absenciu kauzy nepreukazujúcich uplatnený nárok žalobcu. Keďže v predloženej zmenke nie je žiadna zmienka o kauze, na základe ktorej bola vystavená, bol žalobca povinný na výzvu súdu na preukázanie svojho nároku predložiť listinné dôkazy.

23. Vzhľadom na vyššie uvedené súd prvej inštancie vo veci postupoval správne, ak uložil žalobcovi doplniť alebo opraviť tlačivo návrhu na uplatnenie pohľadávky a predložiť súdu doplňujúce informácie a dokumenty a za tým účelom správne podľa čl. 4 bod 4 Nariadenia zaslal žalobcovi tlačivo „B“.

24. Odvolacia námietka žalobcu, že súd prvej inštancie mal rozhodnúť podľa Nariadenia len na základe ním predloženej zmenky, nie je dôvodná, pretože zmenka ako jediný dôkaz je prípustná len v konaní o vydanie zmenkového platobného rozkazu. V tomto konaní podľa Nariadenia však žalobca žiadal vydať rozsudok, preto zmenka môže byť len jedným z dôkazov, nie však jediným dôkazom, ktorý má preukazovať dôvodnosť žalobcom uplatneného nároku.

25. Keďže žalobca nepredložil ďalšie požadované dôkazy, súd prvej inštancie nemohol vo veci rozhodovať na základe predloženej zmenky ako jediného predloženého dôkazu, správne preto návrh žalobcu zamietol s poukazom na neunesenie dôkazného bremena žalobcom v zmysle ust. § 101 ods.1 a § 120 ods. 1 O.s.p.. Takáto možnosť zároveň vyplýva aj z ust. čl. 4 bod 4 Nariadenia.

26. K ďalším odvolacím námietkam žalobcu odvolací súd uvádza, že tieto sa nevzťahujú na prejednávajúci spor. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozhodnutia nedospel k záveru o neplatnosti dohody o vyplnení zmenky a nezaoberal sa kauzálnymi námietkami, ako na to poukázal žalobca v odvolaní. Žalobu zamietol výlučne z dôvodu neunesenia dôkazného bremena žalobcom, keďže zmenka ako jediný dôkaz nepreukazuje v tomto konaní tvrdenia žalobcu.

27. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov sú preto odvolacie námietky žalobcu neopodstatnené, nedôvodné a nespôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku, z ktorého dôvodu odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa § 387 CSP potvrdil.

28. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1,2 v spojení s ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. Žalobca bol v odvolacom konaní neúspešný, nemá preto nárok na náhradu trov konania. Úspešnej žalovanej trovy konania nevznikli, preto odvolací súd stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

29. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).